

Fragment: Quaestiones iuridicae : Universitätsbibliothek Rostock, Fragm. jur. 28

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1780866798>

Handschrift Freier Zugang

unquam p[ri]ma tamq[ua]m pro grauissimo e[st]
 mine. xi. q. iij. Quicunq[ue]. Concordat p[ro]c[ed]e
 ris hosti. li. v. r[ati]o. de pen. 7 re. f. xxij. Q[ui]
 vno et quatr. s. f. Quid de officialib[us]. It[em]
 etiam s[ecundum] li. vi. r[ati]o. in c. xij. Dicit[ur] 7 v[er]o id[em].
 q[ui] hoc p[er]m[ittit] grauius est rapina simplici.
 quia auct[orit]e diuina abutendo: p[er] iuriam
 p[ri]mi d[omi]ni in honozant. **N**ota etiam q[ui]
 in c. p[ro]dicto. Quatuor inter cetera d[icitu]r q[ui]
 n[on] modis humanu[m] p[ro]utur iudicium.
 s[ci]licet timore. cupiditate. odio. et amore. v[er]o
 v[er]o. Quatuor ita. timor. odii. d[omi]natio. c[on]f[us]io.
 S[ed] sepe solent ho[m]i[n]es rectos p[ro]utere sententia.
 h[uius] m[od]i s[un]t in Glo. hic p[ro]nu[n]ciat. **S**eq[ue]nt[ur]
 in Ray. In s[ecund]o uero casu. s[ci]licet cu[m] p[ro]p[ri]e
 tiam in iudice iudicat. tenet s[ecundum] leges le
 so. inq[ui]tu[m] bonu[m] et equu[m] iudicabit religio[s]i
 iudicantis. s[ecundum] de uarus et ex. ord. cog. i. vlt.
 In iudicio t[ame]n anime credo item q[ui] ip[s]o
 casu. s[ci]licet q[uo]d tenet ad restituti[on]em. In culpa ei
 fuit cu[m] sciret ut scire debuit se insuffici
 entem et t[ame]n iudicat. talem cam p[ro]sumpt[us].
 Et idem fuerat sufficiens quo ad sciam si
 uoluisset libros reuolue et itude. q[ui] quia
 fuit negligens et noluit scire. q[ui] debuit
 c[on]tempnare. absoluit. ut eod[em]o. Et p[ro]ce
 das hic s[ecundum] distincti[on]em quam posui q. e.
 li. r. i. De homicidio. q. xix. Quid iuris. q.
 q. xxv. Quid de p[ro]p[ri]e. In illis cu[m] q[ui]s
 distingu[er]e. v[er]u[m] s[ci]licet obmiserit aliquid de q[ui]
 tingentib[us]. nec ne et ut intendit ope
 licito. nec ne. Mitius tam est agendu[m] euz
 isto. s[ci]licet negligente qua[m] cu[m] uo qui tolo fecit.
Concordat cu[m] p[ro]dictis s[ecundum] f. cu[m] aut[em]. addit
 tam q[ui] r[ati]o p[ro]dicta de ignorante. q[ui] debuit s[ci]
 scire se insufficientem et e[st] n[on] h[ab]et locu[m] n[on]
 iudice ordinario. qui d[icitu]r e[st] sufficiens ad of
 ficiu[m] suu[m]. Denigat aut[em] sepe excerta scia de
 legantis est ignarus iuris. du[m] modo sit
 bonus homo. et q[ui] talis ad restituti[on]em tenet
 si necessitate obie iudicauit. Et bona fide de co
 silio p[ro]p[ri]e tulit iniqua[m] sciam. ir[re]uocabi
 le e[st]. Nisi in inquirendo consiliu[m] fuisse. ne
 gligens. aut culpabilis. tunc cu[m] ad resti
 tuti[on]em teneret. Item dicit hic glo. v[er]o et

Fragm. p[er] 28

Ray. ut patet. q. r. q. ex. Quid de offi
 cialib[us]. dicit q[ui] imp[er]ius ut p[ro]secutur
 si tulit iniquam sciam. p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 iorem talem. s[ci]licet iniquam. sufficiens p[ro]
 putabatur. v[er]o s[ecundum] glo. hic mag[is] Ray.
 facit vim in uerbo hoc. p[ro]sumpt[us]. Et
 concordat hosti. s[ecundum] f. f. fur etiam. v[er]o
 dicit q[ui] si imp[er]ius iudex. ut assessor in
 dicio se intromittat. tenet. **I**te nota
 q[ui] dicitur. ex. de sent. et re. iud. In uel
 la Innoc[entio]. Cum etia[m] q[ui] si iudex ecclesiastic[us]
 ordinarius. aut etiam delegatus. q[ui]a
 sciam. et contra iustitiam in grauiam
 parte alterius iudicio quicq[ue] fecit p[ro]p[ri]e
 ut p[ro]p[ri]e. ab executione officij p[ro]p[ri]e no
 uerit se suspensa. ad existimati[on]em iuris. p[ro]
 quam lesit nichil c[on]tempnand[um]. Et si du
 rante suspensione. ingerit se diuinis. r[ati]o
 gularis est. et cu[m] eo solus p[ro]p[ri]e disp[on]at. salu[m]
 aliis p[ro]p[ri]e iuris. **cxviiij.**

Quanta n[on] sciam h[ab]ere debeat iudex.
 s[ecundum] s[ecundum] m[od]o. in Glo. ex. de r[ati]o. s[ecundum] f. c.
 scilicet sciam. v[er]o dicit. q[ui] iudex d[icitu]r e[st] p[ro]
 tus. Nec debet querere ab aliis quid euz
 loqui oporteat. In aut[em]. De iud. In p[ro]p[ri]e.
 Coll. vi. ex. de o[mn]i sanguin. 7 affi. Ex iuris. i. f.
 s[ecundum] m[od]o si iudex sit et h[ab]eat consuetudine
 caru[m] si p[ro]p[ri]e iudicandi. p[ro]p[ri]e e[st] q[ui]a q[ui]a
 C. de iudic. certa iur. v[er]o d[icitu]r q[ui] milites poss[un]t
 e[st] iudices. Et sicut dicit glo. xx. di. c. i.
 Nullus p[ro]p[ri]e e[st] iudex ecclesiastic[us]. maxie. n[on]
 sit p[ro]p[ri]e. Mediocris tam scia. sicut et ip[s]e
 lato. ita et in iudice sufficit. v[er]o ex. de elec.
 Cum nobis olim. **cxviiij.**

Quid si accepit iudex pecunias ut
 ferret sciam. ut ut n[on] iudicaret.
 s[ecundum] s[ecundum] Ray. s[ecundum] f. xxvi. Quid si accepit. Di
 stinguere aut accepit ut pecunias ut iudicaret.
 inique. aut ut iudicaret b[on]u[m]. Aut s[ecundum] p[ro]
 ut iudicaret. In p[ro]p[ri]e casu. si tulit sciam. i
 ique. tenetur ut dem est in p[ro]p[ri]e q[ui]a
 s[ecundum] f. cxviiij. Que pena. In eo qui tolo ma
 lo. Sed pecuniam male acceptam. si tulit
 tulerit sententia[m] inq[ui]a. sive iustam s[ecundum]
 nullaz. tenet ip[s]e iudicete restitue. s[ecundum] ei

in dicit eū turpi dedit. s. et incū in
iuriam uenit. q. i. Jubeamus. et ar. xvij.
q. iij. Si quis in iuriam. ff. de calūp. autem.
Generalr. q. i. J. n. d. aut duobz ca
libz. s. qm accepit pecuniāz ut iudicaret bñ.
Vel simplr ut iudicaret. similr tenetur
restituere. q. eū ex officio suo tenetur iu
dicare. et bñ iudicare. et gratis. turpi
accepit. et crimen concussiois gmisit.
et item dico si accepit pecuniāz ut nō iu
dicaret cum deberet iudicare. ul' ut nō
male iudicaret. i. q. i. Jubeamus. v. meli.
i. q. i. l. Julia. repetan daz tenetur. r. c. J. t.
ex. de symō. slemo. et aug. xi. q. iij. Nō hē
iudici uendere iustū iudiciū. et si liceat
ad uocato uende iustū pōcūm. et iuris
consulto iustū gūlūm. Item v. l. f. Cū ar
et sequentibz. vide. J. q. iij. sequenti. Nota
etiam hic s. m. Glo. q. crimen cōcussiois
est cū quis in officio constituit. extorqit
aliquid pmetū a subditis. aut cū nō uult
facere ad q. tenetur. nisi data s. pecuniā.
aut cū aliquis officialis. aut iudex. aut
miles ultra sibi gstituta stipendia extor
quet. Vñ J. hōs Bapā dixit militibz. e
stote cōtenti stipendū vris. neminē cō
cutientes. vel cum ab accātor. e. desistat.
p. pecuniāz. ut patebit. J. e. q. q. c. xxxix.
Quo sit accusatio. Item v. l. . c. xl.
Sed cui restituatur hoc q. iudex ac
cepit ut iudicaret. v. l. ut iudex
nō male iudicaret. r. s. m. x. ay. v. l. d. m.
licet quidā dñr dixerint. dico q. i. u. q.
redit. si bona intēione dedit. s. ut ius
et quietem sibi cōseruaret. x. iij. q. v.
Non sane. vbi dicit. J. t. tñ solet ablatam
s. pecuniāz repetere qui iustū iudicium
emitt. qm uenale eadē nō debet. Item
ad hoc. ex. de symō. dilectus. i. Quis dedit
ut animā iudicis ubi sub spē recti i
clinaret. et ita indirecte ac tacite inten
tebat ipm corrūpe. nō uia s. paupibus
ut uia i. cul' iuriam data fuit. iuxta
arbitrū eadē restituenda est pecuniā.
ut in p. ar. c. Non sane. et ut dicit supra

duabz qōnibz proximis. Item v. l. f. Am
plus. Concordat r. glo. sup. d. c. Non
sane. Quod tñ hic dicit q. restituenda est p
cunia. Glo. hic dicit. si de hoc cōstet in foro
cārū. s. i. aut in foro pñiali. forte mag' est
consilium. quā necitas. Sedm v. l. tam d.
de hoc fieri sicut de alio turpi lucro. De hac
materia vide sup. e. t. q. xix. c. v. l. . c. xli.
Dico si iudex nullo modo uoluit
ferre sententia. et ip' hoc pauper
aliquis ul' alius amittit ius suū. r. s. l.
x. ay. v. l. d. m. dico q. tenetur iudex. et fac
litatem suam. i. debet restituere iuris estima
tionē et qui ip' eius negligiam lesus ē.
xxix. q. ij. dñs. r. q. v. a. i. m. i. n. i. s. t. o. r. e. s.
I autē. v. l. d. i. f. f. e. n. t. e. s. i. u. d. i. c. e. s. . f. . p. u. l. t.
I. t. e. m. v. l. f. . d. i. c. e. n. d. . . c. xliij.
Terū iudices possint aliquid acci
pere a p. t. i. b. z. r. s. l. m. x. ay. . f. . xxxv.
Item nūq. iudices. Ad hoc dico q. ordina
ry iudices nō d. petere etiam expensas.
cū ip' iusticiam reuerēdā. suas hēat dig
nitates. et redditus assignatos. Ad i
dos enī extendi uibū illud J. hōs Bapē.
Inc. iij. semine concutias. nec calūp
niam faciatis. et contenti estote stipen
dū vris. Dicit ibi glo. amby. r. aug.
Ne dum sūptis querit. p. d. c. crassetur
di. lxxvi. Non sane. xxij. q. i. Mutare
Moderata tam exennia sponte oblata pō
recipere. di. xvij. De eulogis. ff. de offi
p. consul. s. olent. vbi dicit. a nemine accipe
inhumanū est. passim. uilissimū. p. o. i. a.
auarissimū. Non tam credo q. a litigator
bz debeat recipere. etiam spon. et oblata ip
suspiciōm uitandam. nisi cōsiderans cir
cūstantiās q. s. dixi supra. h. i. t. i. De sy
mō. q. x. v. t. r. i. i. n. a. l. i. q. u. i. . J. i. u. d. e. x. u. o
delegatus. pō petere expensas moderatas
et nich. ultra. Glo. dicit. Q. n. paup' ē ut
qm oportet eum longe equitare. pro ex
amir. anōe cause. ex. de uita r. ho. c. l.
Cū ab omī. xy. q. u. Caritate. Nemo
enī cogit suis stipendū militare. r.
cor. ix. d. a. t. i. s. e. r. i. a. m. v. l. q. si nō ē sūf

judicare etiam suadetur alius accu
 mor. In dno. I. I. q. 1. r. 1. m.
 d. qd. iudex est iudex. vnde
 dicitur in v. eth. ad iud. in confugi
 ant sicut ad quendam iusticiam ad eam. Iu
 sticia autem non est ad se ipsum sed ad alterum. Et ideo
 oportet quod iudex inter aliquos duos diui
 detur. quod quidem fit cum unus est actor et alius
 est reus. et ideo in criminibus non potest aliquem
 iudicio condemnare. nisi habeat accitorem. In
 illud. xxi. Non est consuetudo romanis ali
 que hominem dampnare. priusquam is qui
 accusat presentes habeat accitorem. et locum de
 defendendo accipiat ad abluenda crimina que
 ei obiciuntur. Nicho. cum interdum infamia
 habet locum accitorem. vnde super illud. Si in
 vox sanguinis fratris tui. etc. dicitur. Glo. Iude
 tra patrat sceleris. accitorem non esset. In
 denuntiatione autem quod non intenditur puni
 tio peccantis. sed emendatio. ideo nichil agitur
 contra eum. cui peccatum denuntiat. sed pro e
 o. Et ideo non est ibi necessarius accitor. cxlv.

Item iudex licite possit penam re
 laxare. In dno. ibidem. Art. iij.
 q. 2. duo sunt quantum ad oppositum principia
 circa iudicem consideranda. quorum unum est
 quod ipse habet iudicare inter accitorem et reum. Ali
 ud autem est. quod ipse non fert iudicium suam qui
 ex propria. sed que ex publica potestate. Duplex igitur
 ratione impeditur iudex ne reum a pena absol
 vere possit. primo quidem ex parte accito
 ris. quod ius quicquid principia. ut reus puni
 atur. propter aliquam iniuriam ipsi commissa.
 cuius ratio non est in arbitrio a
 licuius iudicis. quod quilibet iudex tenetur ius
 suum reddere unicuique. Alio modo in pe
 na ex parte rei publice. cui potestate fun
 gitur. ad cuius bonum pertinet quod malefactorum
 puniantur. sed in quantum ad hoc differunt inter
 inferiores iudices et superiores iudicem.
 scilicet principem cui est plenarie potestas publi
 ca commissa. Iudex cui inferior non habet potestatem
 absolventi reum a pena. contra legem

non habet ad summam ius potestatem illam.
 dicitur Aug. Valerius dedit pylato potestatem
 sub cesario potestatem ne in omni libe
 ru. etc. In dno. etc. princeps qui
 habet plenam potestatem inter publicam si ille
 qui passus est iniuriam. remittit totum
 reum licite absolvere. si hoc publice utili
 tati iudicet non esse nocentium. Si autem in
 ordinare remitteret penam. et committat
 noceret cui expediret maleficia puniri.
 et noceret etiam populo. cui illata est ini
 iuria. que recompensata accipit. per quod
 dam restitutum honoris et penam iniuriam

Item iudex possit. cxlv. ius.
 penam diminuire vel augere. In
 dno. ho. l. v. r. v. De accitionibus. I
 quilibet. etc. f. v. Quis sit effectus. Leo co
 nucto. l. i. in dno. pena ordinaria et extra
 si in iure inveniatur. Alias arbitrio
 suo omittit penam. C. de vi publica ut
 privata. l. de seruis qui. infra. Et est. de tunc
 ac. c. vlt. Inhumanior est tunc semper declina
 re debet sententiam ut ibi. Verum et ubi
 in modum accitorem agitur. potest iudex penam
 legis mitigare ex causa. Pura quoniam non ex pro
 fito sed casu peccante culpa sunt commissa. ut
 quod relinquitur. et lo caret. ut quod non habet
 effectum iniuria. Et tunc etiam paratur ut pena
 mitior imponatur. paratur etiam senectuti. et
 et aliter puniuntur nobiles. et plebeus. Ali
 ter. aliter seruis. Sed et ex causa augeri potest
 pena. pura quoniam multis crastinitibus opus
 est exemplo. et hoc ordinariis criminibus.
 In extraordinariis autem tunc dicitur pena di
 minui. ut augeri. cum iudex non servat id
 quod in talibus servari consuevit. Puto tamen
 te mente utriusque iuris. quod ubi quis commissa
 iudex accitorem et confiteretur se omisisse de
 lectum. quod tunc iudex possit ex causa penam di
 minuere. Nisi forte timore probationum
 confiteretur. Vel nisi immineret periculum
 eccese vel anime. Vbi vero iudex ex officio
 suo puro procedit. nec immineret periculum
 ex hoc eccese vel anime. potest penam ex causa di
 minuere vel augere. Iudices tamen nostri

judicare etiam si ad alius accu
 tor. *In tho. Summa. q. lxxv. art. iij.*
 qd iudex est iudex. *Unde*
 dicitur in v. eth. ad iud. in confugi
 ant sicut ad quendam iustitiam aut tam iu
 stitia aut no est ad se ipm s; ad alteru. Et io
 oportet qd iudex inter aliquos duos diui
 det. qd quide fit cu un' est actor et alius
 est reus. et io in criminib; no pot aliquem
 iudicio dampnare. nisi heat accatoris. *In*
illud. xrv. Non est consuetudo romanis ali
 que homine dampnare. priusq; is qui
 accusat p'sentes heat accatores. *Et locu de*
sententia accipiat ad abluenda crimina q
ei obiciunt. *Nicho. cu interdum infamia*
he locu accatoris. vñ sup illud. Cñ. m.
vox sanguis fris r. re. Dicit Glo. lunde
na parrati sceleris accatoris no eger. In
sententia aut qd no intenditur puni
rio peccantis. s; emendatio. io nich agitur
contra eum. cui peccm terminatur. s; pro e
o. Et io no est ibi necessarius accator. cxlv.

Iudex licet possit penam re
 laxare. *In tho. ibidem. art. iij.*
 qd duo sunt qntum ad ppositu p'inet.
 circa iudicem consideranda. quoz unu est
 qd ipse h't iudicare inter accatoris et reu. Ali
 ud aut est. qd ipse no fert iudicem suam qd
 ex p'ua. s; qd ex publica p'tate. Duplici igit
 rone impeditur iudex ne reu. a pena absol
 vere possit. primo quidem ex parte accato
 ris. cuius qntum p'inet. ut ius puni
 atur. p'ua ipse aliquas iniuriam ipm co
 missam. cui relatio no est in arbitrio a
 licu' iudicis. qd quib; iudex tenetur ius
 suu reddere unicuiq;. *Alio modo i pe*
na ex parte rei publice. cui p'tate fun
gitur ad eui bonu p'inet qd malefode
puniunt. s; ni qntum ad hoc difert it
in inferiores iudices et in p'p'm iudicem.
Et p'ncipem eui est plenarie p'tas publi
ca. qd iudex eui infior no h't p'tate
absoluendi reum a pena. contra leges

... non h'ris ad usum tue p'tatem illa.
Aug. *Balem ds dedit pylato p'tate*
sub cesario p'tate ne ei omio iude
ru ei. s; ab sol. etc. s; p'ncipis qui
h't plenam p'tatem iure publica. s; ille
qui passus e iniuriam. s; remittit totu
reum licet absoluerit. s; hoc publice utili
tati iudicis no ee nocumtu. Nam in
ordinate remitteret pena. et conitari
noceret. cui expedit maleficia puniri.
et nocet etiam p'sone cui illata est in
iuria. que recompensari accipit. p' qñ
dam restitutum honoris i pena i iuriam

Iudex possit. *cxlv.* *ris.*
 penam diminue ul' augere. *In*
tho. l. v. xica. v. De accationib;. i
quisit. r. c. s. v. Quis sit effectus. Leo co
nucto i. r. m. t. c. v. pena ordinaria et etia
si in iure inueniatur. Alias arbitrio
suo omittit pena. C. de vi publica ut
puata. l. s. seruos qui. inf. Et et. de tñt
ac. c. vlt. Inhumaniore tu semp teclina
re debet sententiam ut ibi. Veru et ubi
imodu accationis agitur. pot iudex penam
legis mitigare excusa. Pura qñ no ex p'o
sito s; casu peccente culpa fuit commissa. ut
q' relinq' ens to lo caret. ut q' no h'at
effem iniuria. Crati etia parciunt ut pena
mitior i ponat. parciunt etia senectun. s;
et alit' puni' nobilis. alit' plebeus. alit'
lib. aliter seruus. Sed et ex ca augeri pot
pena. puta qñ multis crastinitib; opus
est exemplo. et hoc foridariis criminib;.
In exc' dinarius aut nuc dicit' pena di
minui ul' augeri. cu iudex no seru' r. io
qd in talib; seruari consuevit. Puto tñ
te mente utus; iuris. q' ubi quis emia
luter accatur. et cofitetur se omisi se re
uctu. q' nuc iudex possit ex ca penam di
minuere. Nisi forte timore probatoni
confiteret. Vel nisi imineat piculu
ecce ul' anime. Ubi uero iudex ex offi
suo puro pro cedit. nec iminet piculu
ex hoc ecce ul' aie. pot penam excusa di
minuere ul' augere. Iudices tñ nri

